این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

دشمنی رضاخان با نام امام حسین(ع)

علامه مصباح یزدی(ره): چرا رضاخان آمد روضه‌خوانی و عزاداری برای امام حسین(ع) را ممنوع کرد؟ روضه‌خوانی و عزاداری چه کار به سلطنت او داشت؟ در زمان حکومت رضاخان مردم جرئت نداشتند در خانه خودشان [با] در بسته، جلسه روضه‌خوانی تشکیل دهند. شب در زیرزمین خانه در را می‌بستیم، چند نفر جمع می‌شدیم، یک روضه‌خوان با کت و شلوار می‌آمد و داخل خانه می‌شد و عبا و عمامه را می‌پوشید و در زیرزمین خانه آهسته روضه می‌خواند. مگر این روضه‌خوانی چه ضرری به حکومت رضاشاه داشت؟ اربابان او خوب به او دستور داده بودند، عقل خودش که نمی‌رسید، او اوایل که آمده بود شب‌های عاشورا شمع می‌گرفت و جلوی دسته‌ها حرکت می‌کرد که مردم را فریب دهد، بعد که بر اریکه قدرت نشست با نام امام حسین(ع) هم مبارزه کرد. چرا؟ برای اینکه تا نام امام حسین(ع) زنده است و عشق او در دل‌هاست، مردم زیر بار ظلم و زور نمی‌روند.

منبع: کانال تلگرامی «IR.MESBAHYAZDI»

سیاست راهبردی سنجیده

سیدعطاءالله مهاجرانی در توئیتی نوشت: پیمان استراتژیک ایران و روسیه و نیز ایران و چین، سیاست راهبردی آگاهانه و سنجیده است. این همپیمانی و همراهی در سوریه جواب داد. تجزیه سوریه و طرح خاورمیانه جدید امریکا ناکام ماند. اکنون هم بعد از سفر پوتین به تهران، جعل نشانه ناکامی جاعلان است.

«سلام فرمانده» ظرفیت‌های فرهنگی جبهه مقاومت را نمایان کرد

سیدمهرداد سیدمهدی توئیت کرد: سلام فرمانده از شرق و غرب عالم به گوش می‌رسد. یک سرود محلی و به قول خودشان شهرستانی به برکت نام امام زمان(عج) و اخلاص تهیه‌کنندگان آوازه‌ای پیدا کرد که دشمنان نیز هراسان شدند. این سرود نشان داد چه ظرفیت‌های عظیم فرهنگی در جبهه اسلام و مقاومت وجود دارد، فقط باید شناخت و درست عمل کرد.

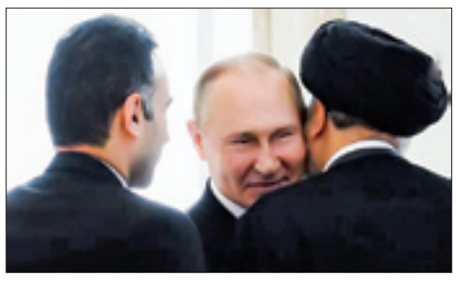

رابطه ایران با روسیه از چه جنسی است؟

حمید خوش‌آیند در کانال تلگرامی خود نوشت: تعامل ایران و روسیه بنا به ضرورت‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی و در چارچوب منافع ملی است. قاعده‌ای که تهران بر اساس آن با روسیه و حتی چین تعامل می‌کند برد-برد و مبتنی بر سیاست همسایگی است. ما فقط با روسیه نوین و فعلی تعامل داریم نه روسیه تزاری و روسیه دوران اتحاد جماهیر شوروی و روسیه دوران اضمحلال و فروپاشی. روسیه نیز می‌داند با ایران فعلی کار می‌کند نه ایران دوره قاجار و پهلوی. سیاست خارجی کشور تحت تأثیر جوسازی‌های مجازی و روانی فقد هرگونه خرد و منطق نیست، لذا در تصمیم‌سازی‌های کلان در عرصه سیاست خارجی لحاظ نمی‌شود. جمهوری اسلامی فقط نوکر منافع ملی خودش است و برای آن تلاش می‌کند.

آدم‌هایی عاشق زندگی

کاربری با نام «سارک» نوشت: دیدی گوشی رو میدی دست یه رهگذری یه عکس ازت بگیره، بعد طرف قشنگ با دل و جون عمودی میگیره، افقی میگیره، یه ذره میره اینور یه ذره اونور، زوم شده، زوم نشده... اینها آدم‌های مورد علاقه منن!

تهمینه رحمانی | خبرگزاری دانشجو

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به بی‌عدالتی آموزشی مستتر در نتایج کنکور سراسری

«نابرابری آموزشی» نتیجه رهاشدگی مدارس دولتی و خصوصی‌سازی آموزش

انتشار آمار قبولی‌های کنکور سراسری که نشان‌دهنده قبولی داوطلبان عضو دهک‌های اول اقتصادی در بهترین دانشگاه‌هاست، توئیت‌های اعتراضی کاربران شبکه‌های اجتماعی را به همراه داشت. پیش از این حجت‌الاسلام سعیدرضا عاملی، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز گفته بود: «۸۶درصد قبولی‌های رشته‌های پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی متعلق به سه دهک بالای اقتصادی بوده است.» کاربران این شرایط را نشان‌دهنده ضعف عدالت آموزشی در کشور دانستند. برخی از کاربران نیز معتقدند مصوبه اخیر کنکوری شورای عالی انقلاب فرهنگی مبنی بر افزایش سهم سنوات تحصیلی موجب افزایش بی‌عدالتی خواهد شد. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران مرور شده است.

■ **امیرحسین سلطانی فلاح:**
معمولاً انتشار آمار بدون تحلیل رسانه‌ای درست، منجر به جهت‌گیری نادرست اجتماعی میشه. الگوی پیاده‌سازی کنکور، نفی عدالت آموزشی رو به همراه داره، منتها نوک فلش به سمت پولدارترین یا فقیرترین‌های مردم نیست، بلکه سمت سیاستگذاران و مجریانی است که بساط توزیع ناعادلانه صندلی رو فراهم کردند.

■ **سیدداود باقرزاده:**
۳۳درصد قبولی‌های ریاضی و ۱۴درصد انسانی‌ها از منطقه یک تا ۶ تهران هستند و ۸۱درصد از دهک ۸ تا ۱۰! ۵۶درصد قبولی پزشکی از دهک ۱۰! ۶۲درصد قبولی کامپیوتر از دهک ۱۰! ۲۵درصد کل قبولی‌ها از ۹ منطقه تهران! ۳۷درصد از مدارس استعداد درخشان! ۵۵درصد ورودی فنی دانشگاه شریف از دهک ۱۰ هستند! #عدالت_آموزشی

■ **مصطفی زالی:**
انعکاس نابرابری اقتصادی در نتایج کنکور سراسری نتیجه ضعف حاکمیت در تقویت آموزش و پرورش عمومی و رها کردن مدارس دولتی است، به دلیل ابعاد وسیع این مسئله، متولیان امر با شانه خالی کردن از حل آن، مشکلی موهوم را به نام کنکور سراسری ساخته و حذف آن را به عنوان راه‌حلی مؤثر تبلیغ می‌کنند.

■ **علی ابیانه:**
۸۱درصد رتبه‌های زیر ۳هزار کنکور از دهک ۸ تا ۱۰ هستند. ۵۶درصد قبولی پزشکی از دهک ۱۰ هست. ۵۵درصد قبولی شریف از دهک ۱۰ هست. هر کی پول داره و می‌تونه هزینه کنه میره بالا.

■ **میثم کهن ترابی:**
وقتی از فقدان عدالت آموزشی سخن می‌گوییم: اعزام‌شدگان به المپیاد جهانی در شش رشته مجموع: ۲۸نفر، تهران: ۲۴نفر(۱۶نفر علامه‌حلی و هشت نفر انرژی اتمی)، مشهد: سه نفر، بابل: یک نفر!

■ **صفحه توئیتری «عصر اندیشه»:**
عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی: «طبق آمارهای موجود وضعیت عدالت آموزشی بر مبنای فعلی ورود به دانشگاه‌ها اصلاً مناسب نیست، حتی بحث تأثیر معدل وضعیت را بدتر می‌کند، یعنی در مناطق محروم‌تر و با معدل‌های مشابه هم افرادی که جزو دهک‌های ثروتمندتر جامعه هستند، بیشتر قبول شده‌اند.»

■ **سنا دهقان:**
سال‌هاست که عدالت آموزشی در کشورمان مخدوش است و در حالی که بخش زیادی از دانش‌آموزان کشور مخصوصاً در مناطق محروم از حداقل‌های آموزشی بی‌بهره‌اند، گروهی دیگر در مدارس غیردولتی، خاص و برند همه تمرکزشان را بر کنکور گذاشته‌اند.

■ **محمدباقر آذرپیکان:**
در آزمون‌های سراسری گذشته ۸۴درصد رتبه‌های زیر ۳هزار متعلق به مدارس استعداد درخشان، نمونه دولتی، غیردولتی و شاهد بوده است. این مدارس ۳۲درصد دانش‌آموزان را پوشش می‌دهند. تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل. مصوبه یهویی و جدیدتان تبعات بدتری خواهد داشت #عدالت_آموزشی

جامعه‌شناسانی که میهمانی ۱۰ کیلومتری عید «غدیر» را ندیدند

رها عبداللهی در کانال تلگرامی خود نوشت: هفته گذشته در روز عید غدیر شاهد جلوه باشکوهی از سرمایه اجتماعی ایران در یک نقطه از پایتخت آن هم برای پاسداشت یک جشن مذهبی بودیم. حضور حدود ۳میلیون تهرانی در «میهمانی ۱۰کیلومتری عید غدیر» واقعه‌ای بی‌نظیر بود؛ اتفاقی که جا داشت جامعه‌شناسان را به تکاپو وادارد تا این واقعه را تحلیل کنند.

ما عادت کرده‌ایم با هر اتفاق منفی، فضای مجازی از تحلیل‌های تند و تیز علمای اجتماعی اینستاگرامی پر شود که درباره از دست رفتن همبستگی ملی، تضعیف عقاید مذهبی و از هم گسستن رشته‌های جامعه ایرانی احکام «این است و جز این نیست» صادر کنند، اما در چند روز گذشته این اکانت‌ها ترجیح دادند یا این واقعه را نبینند یا اشارات‌شان آلوده به فرافکنی و تناقض باشد. بعضی از آنان که تاکنون تحلیل می‌کردند جامعه ایرانی از تمایلات دینی فاصله گرفته و دلیلش را هم ایدئولوژیک بودن اقدامات حاکمیت عنوان می‌کردند، حالا می‌دیدند بر خلاف تحلیل‌های همیشگی‌شان، در پایتخت حول یک امر دینی تجمع میلیونی اتفاق افتاده. اینان ترجیح دادند دست به فرافکنی زده و از این اتفاق فقط ترافیکش را ببینند و از بی‌برنامگی شهرداری در بستن خیابان‌ها بنالند، بدون اینکه بپذیرند به هر حال همه مراسمات و فستیوال‌های بزرگ در دنیا چنین تبعاتی دارد و در برنامه معمول شهر تغییراتی به وجود می‌آورد که چندان با اهمیت نیست، آن هم در یک روز تعطیل! البته در برخی از این تحلیل‌ها سعی شد حضور این جمعیت بالا به عوامل دیگری جز تعلقات دینی ربط داده شود که باز هم با تحلیل‌های سابق‌شان تناقض داشت. مثلاً از تأثیر تبلیغات چند روزه رسانه ملی بر افزایش جمعیت این مراسم می‌گفتند، حال آنکه همیشه معتقد بودند رسانه ملی دنبال‌کننده زیادی ندارد و تأثیرش بر جامعه ایرانی را از دست داده و کسی به آن اعتماد نمی‌کند یا تلاش کردند دلیل این حضور را نیاز شدید مردم به شادی عنوان کنند که مثلاً حاکمیت تا به حال از مردم سلب کرده که البته نکته قابل توجهی است اما ناقص است، چراکه باز هم سعی می‌کند نادیده بگیرد این شادی حول یک امر دینی شکل گرفته نه آن نوع شادی که همواره تحلیلگران غرب‌گرا به عنوان میل و مطالبه اکثریت مردم مطرح می‌کنند.

کمتر کسی از ظرفیت دینی زنده درون جامعه ایرانی که موجب چنین اجتماع عظیم آکنده از معنای مذهبی شده بود، نوشت.

کسی نگفت در شرایطی که بسیاری فکر می‌کنند بین حاکمیت و سرمایه اجتماعی مفاهمه و زبان مشترک از بین رفته چگونه مردم از تمام اقشار با دعوت به یک مراسم جشن دینی پاسخ مثبت می‌دهند و با آن ارتباط می‌گیرند؟ کسی بر لزوم تکرار چنین ابتکاراتی برای افزایش امید و حس خوب در جامعه‌ای که هر روز با تهاجم اخبار ناامیدکننده و غمبار واقعی یا رسانه‌ساخته روبه‌رو می‌شود، تأکید نکرد.

ما دچار ضعف در بازنمایی حقایق جامعه خود هستیم، چراکه ذهنیت‌ها از جامعه را تحلیل‌های ناقص و سوگیرانه اکانت اجتماعی کف اینستاگرام و توئیتر که از واقعیات کف جامعه فرسنگ‌ها فاصله دارند، ترسیم می‌کنند. آنها از جامعه فقط چیزهایی را می‌بینند و بازگو می‌کنند که یا در رسانه بازخورد داشته باشد یا به اثبات پیش‌فرض‌های ناقص‌شان کمک کند. برای آنان تجمع ۴۰دختر نوجوان بی‌حجاب در شیراز بی‌توجهی اکثریت نسل جدید به دین و احکامش معنا می‌شود و تجمع این همه کودک و نوجوان در اجتماعات «سلام‌فرمانده» و پویش «هدای اسباب بازی» به عشق علی(ع) را امری حکومتی و نه مردمی می‌بینند.

چرا برای مسائل خانوادگی مشورت نمی‌کنیم؟

حسن مکاری توئیت کرد: برای بنده سؤال است که چرا برای خرید هر کالایی چندین نوبت تحقیق و مشورت می‌کنیم ولی وقتی صحبت از مسائل خانوادگی، تربیتی، حقوقی و یا... می‌شود، بدون مشورت و تحقیق با افراد متخصص کار خودمان را انجام می‌دهیم؟! مگر حضرت علی (ع) نفرمودند که هیچ پشتیبانی مثل مشورت نیست...

دستاوردی دیگر از شرکت‌های دانش‌بنیان

زهرا رئیسی در توئیتی نوشت: یه شرکت دانش‌بنیان توی اصفهان تونست دستگاه سونوگرافی قابل حمل با وزن یک کیلوگرم تولید کنه! لازمه رسیدن به این پیشرفت‌ها «کار سخت است و پرهیز از تنبلی.» تعمیم این روحیه به سایر بخش‌ها، هم جرئت تهدید را از دشمن می‌گیرد و هم امید به اثربخشی تحریم را!

اسلام از نفاق ضربه می‌خورد، نه کفر

کانال تلگرامی «نشر بیانات علمای اسلامی» بخشی از سخنان استاد رحیم‌پورازغدی را به استناد کتاب «حسین عقل سرخ» به اشتراک گذاشت. در این مطلب می‌خوانیم: به تعبیر بعضی بزرگان، اسلام در تمام این تاریخ ۱۴۰۰ساله‌اش، در هیچ جبهه رویارویی شکست نخورده است. خطر این است که اسلام مثل پوستین مغلوب و وارونه پوشیده شود و زننده شود تا بتوانند به آن خیانت کنند و آن را زیر پا بگذارند. در شکل و محتوا هرگز اندیشه مذهب به دست ضدمذهب از صحنه خارج نشده است، ولی وقتی ابوسفیان به‌ظاهر تسلیم می‌شود و از آن سوی خندق به این طرف خندق می‌آید و کسی که خانه‌اش ۲۰سال کانون توطئه علیه اسلام بوده، تظاهر می‌کند که من هم اسلامی شدم و شام به دست فرزندش یزید- عموی آن یزید و برادر معاویه- فتح می‌شود و پسرش فاتح اسلامی لقب می‌گیرد و پسر دیگرش معاویه، جزو کاتبان وحی و خال‌المؤمنین نامیده می‌شود، بعد از این است که اینان می‌توانند شکستی را که در بدر خورده بودند، اینک در صفین جبران کنند و به شکلی عمیق‌تر و جدی‌تر در کربلا تلافی کنند، یعنی پسر همین معاویه، پسر همان علی(ع) را به جرم مخالفت با دولت قانونی اسلامی! به خاک‌وخون می‌کشد. اینکه پیامبر(ص) فرمود، هیچ‌وقت اسلام به علت کمبود نیرو شکست نخواهد خورد، بلکه با همین شیوه‌ها شکست می‌خورد و هرگز اسلام از کفر ضربه نمی‌خورد بلکه از نفاق ضربه می‌خورد، نمونه بارز آن همین وقایع بود.

سگ روباتیک «شیائومی» معرفی شد

کانال تلگرامی «هوشیو» نوشت: در حالی که منتظر معرفی Mi Mix4 و MiPad به عنوان محصول جدید شیائومی بودیم، این شرکت اولین روبات چهارپای خود را در قالب یک سگ مکانیکی معرفی کرد. روبات CyberDog دارای مغز Nvidia، مجموعه‌ای از سنسورها و سرویس‌های ساخته شده توسط شیائومی است. شیائومی اعلام کرده که هزار نمونه از این روبات را در اختیار توسعه‌دهندگان، مهندسان و طرفداران قرار می‌دهد. این سگ روباتیک که شباهت زیادی به روبات‌های بوستون داینامیک دارد، از ماژول ان-ویدیا Jetson Xavier NX، شامل ۳۸۴ هسته CUDA و ۴۸ هسته Tensor، شش هسته پردازنده Carmel و دو هسته یادگیری عمیق اختصاصی تشکیل شده است. این روبات می‌تواند چرخش‌هایی مانند برگشت به عقب و سایر حرکت‌های با سرعت بالا را تا ۳/۲متر بر ثانیه انجام دهد. همچنین روی بدنه روبات شیائومی چندین دوربین و شش میکروفن قرار دارد که امکان ردیابی اجسام، جلوگیری از موانع و ارتباط با انسان را فراهم می‌کنند. شیائومی مشخص نکرده است که روبات CyberDog چه زمانی در اختیار عموم قرار می‌گیرد.

آیا «مرگ» چیزی برای خواستن باقی می‌گذارد؟

محمود مقدسی نوشت: مرگ آگاهی به ما چه می‌آموزد؟ می‌گوید نخواه، رها کن و کناره بگیر چون وقتی مرگ هست، هیچ چیزی نمی‌ارزد؟ می‌گوید بخواه، رها نکن، کناره نگیر اما حواست باشد که تا وقتی مرگ هست، هر چیزی به هر بهایی نمی‌ارزد؟ (چیزها را بخواه اما به بهایی معقول و نه با هر رنج و محنتی). یا می‌گوید بخواه، رها نکن، کناره نگیر، هر بهایی هم که داشت؟ (اصلاً وقتی مرگ هست، عقلانیت هزینه و فایده دیگر چه معنایی دارد، همه‌اش تمام می‌شود.) راستش نمی‌توانم دفاع قاطعی از موضعم بکنم، اما من مسئله را به صورت دوم می‌فهمم: تا زنده‌ای بخواه، ولی وزن چیزها را با حقیقت میرایی‌ات بسنج. اگر چیزی صرفاً در مقیاس جاودانگی خواستنی بود و بهای زیادی داشت، برای من که هر لحظه ممکن است بمیرم، نمی‌ارزد. در این حالت، داشتن چیزها با هر بهایی نمی‌ارزد، بودن با آدم‌ها هم و حتی خود زنده بودن هم. در این نگاه، آگاهی به مرگ به تنهایی قدرت بی‌اعتبار کردن خواست‌های ما را ندارد، تنها ترازوی‌مان را تغییر می‌دهد و خواست‌های دور و دراز و وهم‌های ناشی از روزمرگی و فریب فرهنگ را از میان می‌برد.

غیرت ملی در دستگاه دیپلماسی قاجار!

صفحه توئیتری «آب و آتش» بخشی از کتاب «خاطرات و خطرات» را که دربردارنده خاطرات حاج مهدی‌قلی هدایت است، به اشتراک گذاشت. در این بخش از کتاب می‌خوانیم: کوپال که در اسلامبول تحصیل کرده است و صاحب‌منصب غیوری است، به من می‌نویسد: بدبختی به اندازه‌ای رسیده که به غیر از انتحار چاره دیگری نیست، این بنده محض وجود محترم، به شیراز آمدم بلکه در ایران مانده‌ام، از مرحمت حضرت اشرف ابداً احتیاج ندارم و می‌توانم از راه دیگر معیشت خود را اداره کنم، تمام کوشش چاکر نگه‌داشتن شرف نظام است. با کمال اسف به چشم حقیقت‌بین می‌بینم که تمام آمال چاکر در معرض خطر است، آقای میرزا مصطفی‌خان معاون مالیه علناً در حضور صاحب‌منصبان رژی‌مان می‌گوید که از قنسول انگلیس به من اجازه داده نشده است که حقوق رژیمان [سپاه فارس] را بپردازم تا رئیس فرنگی حاضر نشود. به‌به از یک مأمور دولت علیه ایران! خوشا به حال مادر مقدس وطن! پس معلوم می‌شود ما به ایران خدمت نمی‌کنیم و ریش ما در دست دیگران است. من به ریاست حضرت اشرف کار می‌کنم، از این تاریخ به بعد برای نگه‌داشتن شرف خود استعفا نموده به طرف اسلامبول حرکت خواهم کرد.

تصویر منتخب

اتاق مطالعه سلطنتی پرتغالی، ریودوژانیرو | صفحه توئیتری «Armin»